

308), Πολεμῶ (Αὐτόθ. I, σελ. 249), οἶον Προσπαθῶ, Πάσχω, Πασχίζω ἢ Πολεμῶ νὰ τὸν καταπείσω. Ζ. Σπουδάζω. 2) Τὸ Προσπαθῶ ἰδίως δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ ὡς συνών. τοῦ Ἐμπαθῶ (s'intéresser), οἶον Δέν προσπαθῶ εἰς τοῦτο, καὶ Δέν μὲ προσπαθεῖ τοῦτο. Ζ. Ἐμπαθῶ.

ΠΡΟΣΦΑΓΙΟΝ, Δ. Ὄψον καὶ Προσφάγιον, Ἑλλ. Εἰς τὰ προσημειωμένα (Ἄτακτ. I, σελ. 198 καὶ 211) πρόσθεσε, ὅτι ὀνομάζεται κοιν. καὶ Εἶδος, ἢ μᾶλλον Ἡδός (Ζ. Εἶδος), ἴσως καὶ Ἡδυσμα, πλὴν ἐὰν τοῦτο ἐχυδαίσθη ἀπὸ τὸ Ἐδεσμα, Ἑλλ. Κατὰ τὸν Ἡσύχιον « Ἐδέσματα, ΦΑΓΙΑ, » βρώματα » ἔπου ὁ Σαλμάσιος ἔκρινε διόρθωσιν ἀναγκαίαν τὸ ΠΡΟΣΦΑΓΙΑ. Ἄλλ' ὅπως ἂν τὸ γράφης, τὰ προσφάγια ἀναμφιβόλως ἐνοοῦσε καὶ ὁ Ἡσύχιος, ἡγουν πᾶν ὅ,τι τρώγεται μὲ τὸν ἄρτον.

ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΑΙ, Σ. μέτ. φέρω, παρουσιάζω ἐμαυτὸν (s'offrir). 2) * Προσφέρομαι, φέρομαι, διάγω κατὰ τινα τρόπον (se comporter), οἶον Ἐπροσφέρθη καλὰ, κακὰ, ἡμερα, ἄγρια πρὸς ἐμὲ, ὡς ἔλεγον καὶ οἱ παλαιοὶ, οἶον, « Ἡμερώτατα Λεπίδω προσηνέχθη » (Πλουτάρχ. Μ. Αντών. § 18). Εἶπε καὶ ὁ Ἀπόστολος, « Ὡς υἱοῖς » ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός » (Πρὸς Ἑβρ. 16', 7).

ΠΡΟΣΦΩΛΟΝ. Ζ. Πρόσαυγον.

* ΠΡΟΣΧΩΜΑ. Ζ. Παράχωμα.

ΠΡΟΣΩΠΙΑΚΟΣ, Σ. (d'un bel extérieur, d'un aspect imposant). Λέγεται, ὄχι κακὰ, καὶ Θωριακός, Σ. (Θοριακός, Δ.), ἀπὸ τὸ Θωρῶ, κοιν. Θεωρῶ, Ἑλλ.

ΠΡΟΣΩΠΙΔΑ, οὐσ. θηλ. Σ. Προσωπίς, Δ. Προσωπέιον, Ἑλλ. (masque), ἢ χυδ. λεγομένη Μουτσουναρία.

